

nedrivende Kritik, men jeg skal selvfølgelig ikke nu følge ham i denne udførlige Detail, selv om der fra den ærede Formands Side ikke skulde blive gjort nogen Indvending derimod, eftersom der nu kun handles om Dagsordenen. Jeg kan da ikke undlade at fremhæve endnu engang den mærkværdige Driftighed, som det ærede Medlem har til at fremskille en Sag saaledes, at det, som man har ment skulde være et Fremskridt, dog efterhaanden, som han faar manøvreret dermed, til Syvende og Sidst ender med at være et Tilbagekridt, thi dette er jo atter her Udtrykket for denne Reform. Dette er mig som sagt meget vel bekendt fra andre Sager, men jeg troede dog, at vi idetmindste i dette Tilfælde ikke skulde komme til en Gjentagelse af denne Sætning; men nu fik vi den dog alligevel til Uffæd. Det er er jo rigtignok en besynderlig Maade, hvorpaa det ærede Medlem argumenterer for at komme til slige Resultater, og ihvorvel jeg ikke nu skal gennemgaa Alt, hvad han anførte, maa jeg dog fremdrage et Par slaaende Ex-empler. Jeg har ikke den fjerneste Tvivl om, at idetmindste en stor Del af Thingets Medlemmer har følt det Svage — for at bruge det allermildeste Udtryk — i hele den Fremstillingsmaade, som er eiendommelig for det ærede Medlem, og som atter har vist sig i sin fulde Glænde. Jeg skal som sagt fremhæve enkelte Punkter. Med Hensyn til det Oldnordiske siger saaledes det ærede Medlem, da det nu fra denne Side falder bekvent for ham, at det, der hydes, er Sngenting, at der ikke er sagt Noget om Oldnordisk, at man ikke veed, hvorledes det vil tages af Læerne, at det maasse slet ikke bliver til Noget osv. Derefter vender han tilbage til Benyttelsen og — efter min Mening efter hvad der tidligere er passeret — en fuldstændig utilbørlig Benyttelse af Meddelelsen af et Forslag til en Ordning af Timetavlerne i Skolerne og benytter den i den anden Retning, idet han deraf faar ud, at man mulligen i den Grad vil overvælde Disciplene med Oldnordisk, at de aldeles ville komme til at mangle Kundskab til den nyere Litteratur, og han udtaler da med varm Sølelse, at vel elsker han Oldnordisk, men har elsker dog den nyere Litteratur meget

mere. Hvad skal man nu svare paa saadanne Uttringer? Jeg veed det ikke; men man kan jo ogsaa spørge: hvorfor fremsætter man dem? Men hvis det ærede Medlem nu fik, hvad der synes at være hans Hjertes Uttraa, saadanne Timetavler vedtagne her i Thinget — isøvrigt en eiendommelig Opgave for Folke-thinget — hvad vilde han saa opnaa der- ved? Jeg er i Virkeligheden ikke istand til at sige det, thi hvad hjælper det at have saadanne Timetavler? Det beror jo dog paa, hvorledes Læerne ville bære sig ad, og herom siger han, og det med fuld Føie, at der ingen Grændse er herfor. Naar det her saaledes er Spørgsmaal om at overlade en Del og efter denne Sags Beskaffenhed en vigtig Del til den Minister, der har forelagt dette Lovforslag, — og dette synes jo dog at være Noget, som Alle erkjende for at være rigtigt — saa er det ærede Medlem strax tilstede og siger: for Guds Skyld, tro ikke derpaa, man kan ikke tro paa en saadan Minister, og man kan ikke vide, hvorledes han vil bære sig ad; man kan ikke vide, om man beholder ham som Minister, der kan komme en anden, som vil handle ganske anderledes o. s. v. Hvem kan nu svare Noget hertil? Disse Paastande høre til de Sandheder, som kunne være ubestridelige, men som dog umuligt kunne faa Indflydelse paa Ordningen af de Sager, som skulle gennemføres. Man maa jo dog gaa ud fra, at den Minister, der skal gennemføre en Lov, vil søle fuldt saa vel sit Ansvar, som enhver Rigsdagsmand kan søle sit Ansvar her i Sa-len, for at gennemføre den virkelig efter den Opfattelse og med den Tanke, han har dermed. Unegtelig er Ministerens Stilling meget præker og skrøbelig, men man er dog nødt til at gaa ud fra, at Ministeren vil blive saalænge, og at det høie Thing vil beholde en Minister, der er fremkommen med en Reform, saalænge, til han faar den sat igjennem. Dette er altsaa aabenbart Noget, som slet ikke kan føres videre. Jeg skal nu gaa til at nævne et andet Exempel, som er ligesaa slaaende; det er med Hensyn til Timetallet. Man siger: Timetallet er blevet nedsat fra 36 til 30 Timer. Hvad svarer saa den